

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

végzése

Az ügy száma: Pfv.III.21.116/2025/2. szám

A tanács tagjai: Salamonné dr. Piltz Judit a tanács elnöke

Dr. Zumbók Péter előadó bíró

Dr. Bajnok István bíró

Dr. Gáspár Mónika bíró

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője:

Incze Ügyvédi Iroda

(Cím3,

ügyintéző: dr. Incze Márton ügyvéd)

Az alperes: Alperes1

(Cím1)

A per tárgya: kölcsön visszafizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 43.Pf.631.659/2025/5.

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 3.P.XVIII.20.810/2024/12.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A jogerős ítélet

[1] A másodfokú bíróság jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a felperes – 1.200.000 forint kölcsön és késedelmi kamatai megfizetésére irányuló – keresetét elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[2] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet helybenhagyását, másodlagosan a jogerős ítéletnek az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[3] Az elsődleges kérelme körében megsértett jogszabályhelyként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:8. §-át, 6:58. §-át, 6:63. §-át, 6:153. §-át és 6:383. §-át, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 263. § (1) bekezdését, 279. § (1) bekezdését, 326. §-át és 383. § (2) bekezdését, a másodlagos kérelme körében a Pp. 6. §-át, 237. § (1)-(5) bekezdéseit, 369. § (4) bekezdését, 370. § (4) bekezdését, 373. § (5) bekezdését, 383. § (2) bekezdését és 384. § (2) bekezdését jelölte meg.

[4] A felperes a felülvizsgálati kérelemmel együtt, ugyanabban a beadványban felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is benyújtott, amelyet a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulatra és b) pontjára alapított.

[5] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulataiban szabályozott engedélyezési okot illetően kifejtette, hogy a szerződés létrejöttére vonatkozó anyagi jogi szabályokat, valamint az eljárásjogi rendelkezéseket (bizonyítékok okszerű mérlegelése, anyagi pervezetés, bizonyítási érdek és teher alakulása) nem azonos módon értelmezte az első- és a másodfokú bíróság. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott: a kölcsönszerződés – mivel a felek azt nem vitatottan aláírták – érvényesen létrejött, míg a másodfokú bíróság szerint további bizonyítékokkal kellett volna alátámasztania a szerződés létrejöttét, és ebből adódóan a bíróságok eltérően értelmezték a szerződés létrejöttére és tartalmára vonatkozó rendelkezéseket. Utalt a Kúria Pfv.VI.21.463/2019/10. és Gfv.I.30.064/2024/5. számú határozatára, amely szerint a szerződés létrejöttéhez kölcsönös és egybehangzó akaratnyilatkozat szükséges, továbbá a felek között a kölcsönügylet létrejöttének a szerződéses okirat releváns, ügydöntő okirati bizonyítéka. Állította, hogy a jogerős ítélet ezzel szemben a kölcsönszerződés létrejöttének bizonyításához a részéről további bizonyítékok előterjesztését is szükségesnek tartotta volna. Véleménye szerint a joggyakorlat egysége megbomlásának a veszélye áll fenn, mert a másodfokú bíróság döntése magában hordozza annak a veszélyét, hogy a hibás gyakorlatot a többi bíróság is követi. Hivatkozott továbbá arra, hogy az első- és a másodfokú bíróság eltérően értelmezte a bizonyítási érdekre és a bizonyítási teherre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket. Előadta azt is, hogy a széttartó, kiszámíthatatlan joggyakorlat sérti a jogbiztonságot és a felek tisztességes eljáráshoz való jogát.

[6] A Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontjában írt engedélyezési okokkal kapcsolatban utalt arra, hogy a másodfokú bíróság helytelenül mérlegelte a bizonyítás eredményét. Előadta, hogy a gazdasági élet felgyorsulása miatt egyre több okiratot, szerződést kötnek egyszerű magánokirati formában, így érthetetlen a másodfokú bíróság jogértelmezése, amely a kölcsönadó terhére értékeli, ha az okiraton kívül további bizonyítékot nem tud csatolni. Álláspontja szerint ez oda vezethet, hogy a jogalanyok széles körét érintő, érvényesen létrejött szerződések „letagadhatóak” lesznek, amely a gazdasági élet kiszámíthatatlanságát eredményezheti.

A Kúria döntése és jogi indokai

[7] A felülvizsgálat a felperes által megjelölt okokból nem volt engedélyezhető.

[8] A Kúria előrebocsátja, hogy mivel a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték az ötmillió forintot nem haladta meg, ezért a felülvizsgálat a Pp. 408. § (1) bekezdése értelmében kizárt volt, és a felperesnek a Pp. 409. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem elbírálása érdekében felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kellett előterjesztenie.

[9] A kérelemhez kötöttség perjogi szabályából [Pp. 2. § (2) bekezdés] következően a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti (Kúria Gfv.VI.30.197/2024/4.).

[10] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja szerint a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása miatt indokolt.

[11] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulatára (a joggyakorlat egységének biztosítása) alapított engedélyezés iránti kérelem az egységes joggyakorlat hiányára vagy megbomlásának veszélyére hivatkozással terjeszthető elő, azonban kizárólag akkor, ha az adott jogkérdésben a Kúria korábban még nem foglalt állást (Kúria Pfv.II.20.241/2025/2., Pfv.V.20.044/2024/3.). A kérelemben továbbá be kell mutatni a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdéssel összefüggésben a nem egységes bírói gyakorlatot aszerint, hogy az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket – másodfokon jogerőre emelkedett vagy legfelsőbb bírósági döntést – egyértelműen azonosítható módon meg kell jelölni (Kúria Pfv.IV.20.723/2022/2., Pfv.V.20.992/2021/3.).

[12] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulatán nyugvó engedélyezés iránti kérelemben tehát a félnek legalább két eltérő ügyben hozott jogerős vagy legfelsőbb bírósági döntésre kell hivatkoznia. Ennélfogva a felperes részéről pusztán annak állítása, hogy az adott perben eljáró bíróságok eltérő jogszabályértelmezés eredményeként egymástól eltérő jogi következtetésre jutottak, a divergáló joggyakorlat bemutatására semmiképpen sem lehetett alkalmas. Az eltérő bírói döntés megismétlődésének, s ezáltal a joggyakorlat megbomlásának veszélyére következtetni pedig önmagából abból, hogy a felülvizsgálni kért jogerős ítéletet egy törvényszék hozta, a kérelemben előadottakkal szemben nem lehetett. Éppen ezért a jogbiztonságnak és a tisztességes eljáráshoz való jognak a felperes által a jogegység megbomlásából eredeztetett sérelme sem merülhetett fel. Emellett a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében történő engedélyezésnek már csak azért sem lehetett helye, mert a felperes a kérelmében maga hivatkozott arra, hogy a Kúria a Pfv.VI.21.463/2019/10. és Gfv.I.30.064/2024/5. számú közzétett határozatában a felvetett jogkérdésben már állást foglalt. [Noha a felperes állította, hogy a másodfokú bíróság az említett kúriai határozatokban foglaltakkal ellentétes jogértelmezést követve hozta meg a jogerős ítéletét, a felülvizsgálat – a fentebb írtak szerint – csak a kérelemben feltüntetett okok alapján lett volna engedélyezhető, és ezért a Kúria a Pp. 409. § (3) bekezdésében írt kötelező engedélyezési ok fennállását nem vizsgálhatta.]

[13] A Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontja értelmében a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt.

[14] A Kúria a Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontja az engedélyezésnek két eltérő – vagylagos – feltételét jelöli meg, az engedélyezés két eltérő esetét öleli fel, ebből következően az eltérő indokolást igényel. Amíg a felvetett jogkérdés „különleges súlya” miatt a jogerős ítélet felülvizsgálatára kizárólag akkor van lehetőség, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön – különleges súlyára tekintettel – túlmutat, és ez a Kúria iránymutatását szükségessé teszi; addig a felvetett jogkérdés „társadalmi jelentősége” miatt akkor indokolt a jogerős ítélet felülvizsgálata, ha a jogkérdés a jogalanyok széles körét közvetlenül vagy közvetett módon érinti.

[15] Mindezek ellenére a felperes nem fogalmazta meg azt, a felülvizsgálati kérelmében állított jogszabálysértésekhez társítható jogkérdést, amelynek különleges súlyt vagy társadalmi jelentőséget tulajdonított. Lényegében a másodfokú bíróság bizonyítékmérlegelési hibájára és a bizonyítási téves alkalmazására hivatkozással kérte a felülvizsgálat engedélyezését. Azt sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság helytelenül mérlegelte a bizonyítás eredményét, és a terhére értékelte, hogy az okiraton kívül további bizonyítékot nem tudott csatolni. Ugyanakkor a jogi norma elvi tartalmának értelmezését igénylő kérdések felvetése nélkül az egyedi ügyben a bizonyítás eredményének megkérdőjelezése nem alapozza meg a felülvizsgálat engedélyezését. Nem a felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárást érintő kérdés, hogy az adott ügyben az első-, vagy másodfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelésekor és a tényállás megállapításakor milyen következtetéseket vont le (Kúria Pfv.IV.20.929/2024/2., Pfv.III.20.012/2025/2.).

[16] A Kúria a kifejtettekre figyelemmel, a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálatot megtagadta.

[17] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. október 28.

Salamonné dr. Piltz Judit s.k. a tanács elnöke, Dr. Zumbók Péter s.k. előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró, Dr. Gáspár Mónika s.k. bíró, Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző